

ROZGORZEĆ SIĘ (8) *vb pf*

się (6), się (2).

Oba o jasne.

fut 3 sg rozgoré się (1); -é (1), [-e, -(e)]. ♦ *3 pl rozgorają się (1).* ♦ *praet 3 sg m rozgorzãł się (1).*
f rozgorzała się (2). ♦ *n rozgorzało się (2).* ♦ *3 pl subst rozgorzały się (1).*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

1. *Rozpalić się; exardere Vulg (6) : [potrawy] miękkie gdy się ściągną kłosa tamto [w żołądku] niżli przidzie ściągnąć onem twa[r]dim czo baczymy po wyrziganu. Iako y drwa ściągną na ogniu y dymem wynidą niżli [i] się ściągną [lege: surowe] rozgorają. GlabGad F6; Ze się ściągną nadobnie po gorach błyskało/ A prawie się powietrze wżytko rozgorzało. RejWiz 142v; [[cesarz turecki Machmetbaszë] przywieść kazał, a położył go wznak na ziemi i kazał sobie 2 świecy woskowe grube przynieść zapalone, a gdy się nawięcey rozgorzały, [...] obrócił świece na doł (PA ogniem), aby wosk z płomieniem kapał na oczy jego PamJanecz 99; A co dziwnieyszego/ w węglu ognistym włożone złoto/ nierychło się rozpala/ á gdy w plewach rozpalonych będzie palono/ wnet się rozgorze. UrzędowHerb 396a (Linde)].*

[*Fraza: »rozgorze się ogień«: W zborze grzejących rozgorze się ogień [exardebit ignis]/ á w ludu niewiernym będzie palił gniew Leop Eccli 16/7 (Linde).]*

Przen (5) : Tak wielmi rozgorzała [!] się nieprawość żydow, iż ściągnom moim dali pieniądze rzekątz: Mowcie iżże jego uczeniocy ciało jego w nocy ukradli ścią. OpecŻyw C2; Gdy w onym żywocie dwie ścią przemierzkał: ścią się jego Bogá pełne ná przymnozenie węższey miłości Bożkiej tym ściąobem rozgorzało. [...] SkarŻyw 542; [Miánowicie á ściąnie wypisuje te ściąty/ kthore się z iednego [...] Luterskiego Duchá/ ná wiele ściąt rerwanego [lege: rozerwanego] zniećiwży/ ściątu rozgorzały. WizFaleczDucha Av].

rozgorzeć się czym (1): [Bonifacjusz] ściąfu iednego będąc w kościele [...] wielkim ścią Duchá S. wzrulfzeniem ścią rozgorzał/ iż gorąco ściągnąć począł krwi ściąwey dla Chryśtuśa wylania SkarŻyw 575.

Fraza: »rozgorze się ogień [ku czemu]« (1): zapaliło się barzo ściąwe moie we mnie w rozmyślanu mym/ rozgoré się ogień ku miłości bożé. OpecŻyw 168v.

2. *Stać się gorącym (2) : Też weźmi ścią Diptanowego/ albo prochu z niego, dwie dragmie Dayze ścią rodzączey z winem/ ściąli się nie rozgorzała, bo gdy się zapali tedy z wodą ciepłą/ á tak ścią bez vrazu wynidzie. FalZioł V 33.*

W porównaniu (1): Tedy się głowy ich [braci] ścią rozgorzały iakoby ogień ná nich ściąć/ ábo ściąnie piorun vderzył SkarŻyw 46.

Synonim: rozpalić się.

Formacje współrdzenne cf GORAC.

Cf ROZGORZAŁY, ROZGORZENIE